

Publicerad 2011-03-21 17:56 av Filosofen2

Idag vill jag njuta, imorgon också så jag finner kraft, kraft till den röntgen jag vet jag behöver, för att få veta varför jag mår dåligt av huvudvärk och svimningar allt för ofta...

Sista röntgen

Idag ler jag, finner styrka.

I morgon planerar jag min framtid.

På onsdag lägger jag mig på röntgen
för att se vad som stör mig.

Skicktröntgen över hjärnan
de kommer att vilja kolla hela hjärnan
för migrän och annat kan vara orsaken.

Nervös så jag håller på att kräkas stundvis.
Vet att jag har 70% risk att få den djävulska
sjukdomen Cancer, vet jag kan få det,
men vet också att jag kan förskonas.

Denna dagen vill jag ägna mig åt
att finna styrka, ber till högre makter om
stöd. De som står mig nära är så underbara,
ger stöd och lyssnar på mina klagorop.

Ler, skrattar och finner hopp att jag inte
behöver gå igenom mer.
Att inte fler röntgenstunder, inte fler ekande
steg mot väntrummet.

Då jag gjort röntgen kommer jag att försöka
slappna av, finna styrka och tro, tro
på att inte de finner något som är så allvarligt.

Jag vet att det är något i mitt huvud, något
som skapar smärta av denna värld, vet
också att jag är värd ett liv i lycka, där kärlek
och trygghet sprids. Vet jag är så god att
denna värdighet växer inom alla mina organ.

Ingen vill dö så här ung. Jag lovar mig själv
då cancer kom över mina tankar första gången
att det bara var att kämpa sig igenom det.

Då var det inget, inte heller julen 2009 trots
de trodde det var det.

Rädslan får mig helt paralyserad ibland, sen kommer
tacksamheten och då skiner solen.

Jag har bara bestämt mig att detta blir sista röntgen,
sista gången jag behöver sitta i väntrummet
för att vänta på att mitt namn ropas upp.

Sista gången jag vill skaka i hela mig, nästan
gråta av förtvivlan. Känna hur illamåendet kommer
och jag bara vill kräkas.

Detta får mig att minnas de gånger jag låg på
sjukhus alldeles tröstlös.

Svimmade, kunde knappt sova.

Visste bara en sak.

Jag ville bli frisk, ville kunna gå igen.

Rullstolen tog mig ditt jag ville, för kryckorna
vågade jag inte lita på.

Nu har jag bara en röntgen kvar, sen önskar jag
det helvete kan försvinna ur mitt liv.

Önskar inte det kommer igen, för nu
vill jag upptäcka allt livet har att ge.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Filosofen2 med Poeter.se id #35739 innehar upphovsrätten